

Stockholms UFO-nytt

Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål - Nummer 2/94

Stockholms UFO-förening, STUFO
Box 6055
175 06 Järfälla

Tfn 08 - 36 73 98

Postgiro 440 19 83 - 4

Kontaktperson Inga-Lill Wallin

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening,
utkommer med 3-4 nr/år.

Medlemsavgift

	Helår 1/1 - 31/12	Nytt medlemsskap Halvår 1/7 - 31/12
Inkl. Stockholms UFO-Nytt Postgiro 440 19 83 - 4	100:-	50:-
Pensionärer, studerande (avser heltid) Inkl. Stockholms UFO-Nytt Postgiro 440 19 83 - 4	70:-	35:-
Om Du är intresserad av att få mer UFO-information prenumerera gärna på:		
UFO-Aktuellt, postgiro 50 50 60 - 4	150:-/år löpande	
Rapport Nytt, postgiro 643 73 04 - 6	80:-/år löpande	

Omslagsbild: Vägen vid Martebomyren, där ljusfenomenet äger rum.

207 rapporter hittills i år!

Hej alla UFO intresserade!

Kerstin Hultén på UFO-Sveriges rapportcentral fullkomligt drunknar i UFO-rapporter. Hittills i år har det inkommit otroliga 207 stycken och vi har fortfarande de mörka höst- och vintermånaderna kvar. Om man får gissa så kommer vi kanske upp i 500 rapporter om inrapporteringen håller i sig. Det har naturligtvis inkommit en del intressanta Stockholmsfall:

Den 18 maj i år kl. 23.30 tittade en kvinna i Huddinge ut genom sitt fönster och fick syn på en stjärna. Hon såg då ett föremål cirka 80-100 meter ovanför hustaken. Det var avlångt till formen och lyste starkt runt om. Föremålet var ljudlöst och när det just hade passerat hustaket sköt det iväg i en väldig hastighet rakt fram. Föremålet kom från sydost och gick mot nordväst. Vädret var klart och observationstiden var någon sekund.

Ljussken observerades av fysiker

En annan observation inrapporterades av en fysiker i Brandbergen som såg ett stort ljussken den 12 maj klockan 23.20. Skenet lyste i sydväst och fysikern kunde inte identifiera fenomenet direkt trots sina kunskaper. Men man ska trots allt inte bara lita på kunniga observatörer. Efter någon vecka ringde jag upp honom för att fråga om ett par detaljer. Då hade han kommit på den troliga orsaken. Fysikern antog att det var ett flygplans strålkastare som lyste mot honom. För något år sedan ringde en stridspilot upp UFO-Sverige och berättade att han ofta under sina flygningar i skymningen sett ett starkt lysande punkt på himlen. Punkten var planeten Venus och det är mycket märkligt att en pilot inte vet om var den befinner sig. Övertron på så kallande "tränade observatörer" är stor i många UFO-kretsar. Man måste ha klart för sig att även om de har en gedigen utbildning så kan kunskaperna falla i glömska om de inte används.

Det har också hänt en del på området ombordtagningar. Harriette Johansson i Tumba engagerar sig för personer som har haft traumatiska upplevelser i samband med ombordtagningar och närkontakter. Harriette är rädd att människor som upplever sådana här saker lätt kan utnyttjas av profithungriga New Age-grupper och därför bedriver hon en neutral samtalsterapi för dessa människor.

Chockad kvinna fick samtalsterapi.

För några veckor sedan ringde telefonen hemma hos Inga-Lill Wallin och det visade sig vara från Taxi Stockholm som sökte en UFO-adress att åka till. En kvinna var i desperat behov att få träffa en förstående UFO-engagerad person. Tyvärr kan vi på Stockholms UFO-förening inte ta emot personer i våra privata hem och därför fann taxibolaget UFO-Sveriges ordförande Clas Svahns adress i telefonkatalogen. Han höll just på att flytta till en ny adress och hänvisades dit. Kvinnan skakade och sade att hon hade röster i huvudet som uppmanade henne att antingen förkunna rymdbrödernas budskap eller begå självmord. Harriette Johansson tog sig an kvinnan efter vädjan från Clas. I två timmar satt de och pratade. Hade inte Harriette funnits så hade kvinnan i värsta fall tagit sitt liv. Stockholms UFO-förening och styrelsen för UFO-Sverige tackar Harriette för en beundransvärd insats! Vill du ha kontakt med Harriette, ring 530 29 203.

Det var allt för den här gången. Glöm inte bort att ge tips på föredragshållare till hösten.

Ha det bra och trevlig läsning!

Mikael Sjöberg

018-50 10 81

Innehåll:	Föredrag av Stefan Roslund om "UFO i Ryssland"	sid	4
	Det hemlighetsfulla ansiktet på Mars		5
	Inkomna rapporter februari - mars		6
	UFO-gåtan kräver tvärvetenskaplig ansats		7
	Ljuset på Martebomyren		8
	Oz-faktorn - en resa i tid och rum?		10
	UFO över Enskede		11
	När UFO:n blir pappersballonger		12
	Pressklipp		13

Föredrag av Stefan Roslund om "UFO i Ryssland" Fältöversten 5/4 1994

Av Andreas Ohlsson

Stefan Roslund är verksam inom Riksorganisationen UFO-Sverige, främst som kunnig på UFO-området i Ryssland, landet som efter sitt sönderfall utvecklat en enorm tillväxt av diverse sammanlutningar som sysslar med diverse paranormala fenomen. Kvällens föredragshållare klargjorde redan i inledningen hur svårt det var att få ett grepp om UFO i Ryssland.

Många tidningar uppger så olika uppgifter om olika fall så att det blir svårt att veta vilka man ska lita på. Ämnet UFO var tabu ända till i mitten av 1980-talet och innan dess fanns det heller ingen egentlig forskning. Man kan däremot hitta TV inslag av äldre datum. Den 10 november 1967 sändes ett TV-program om UFO vilket fick stor respons från både allmänhet och myndigheter.

Paranormala fenomen intresserar

I början av 80-talet bildades kommissioner som jobbade med olika paranormala fenomen. En av de större UFO-organisationerna var SojuzUFOcentr. Den kollapsade efter Sovjets sönderfall men lever fortfarande kvar i mindre skala i form av Ryska ufologförbundet. 1992 grundades UFOS, en rikstäckande organisation, den enda av alla som erkänts av Rysslands justitieministerium.

Ett föredöme inom den organisationen är Boris Sjurinov. Denne satsar all sin lediga tid till att ägna sig åt UFO-problematiken. Han tycks ha en mer vetenskaplig inriktning i sitt synsätt på fenomenet. Stefan Roslund har mottagit brev från Ryssland angående deras UFO-historik och det finns även där vågor av observationer som ter sig intressanta. Exempelvis har det förekommit en våg av luftskeppsobservationer 1913-1914 liknande de amerikanska. Även rapporter om oidentifierade flygplan kan man hitta exempel på vilket även förekom i Sverige på 1930-talet. Kanske har läsaren hört talas om de beryktade "spökflygarna"?

De ryska ufologerna är ofta välutbildade till skillnad från i vissa andra länder. Roslund träffade bl a en av dem, ordförande för UFOS, Rem Varlamov, doktor i fysik och mycket intresserad av

slagrutor. Han menade att han kunde fastställa UFO-landningsplatser med hjälp av slagrute-metoden. De hade t o m prövat slagruta över tidningen UFO-Aktuellt's bilder på de svenska cirkelarna, med resultat som gick rakt emot UFO-Sveriges undersökningar. Ryssarna hade fått fram att i nio fall av tio så var cirkelarna tillverkade av utomjordingar! Sanningen är att endast en svensk cirkel kvarstår med frågetecken.

Många grupper

Grupperna i Ryssland är mycket splittrade. Man gör allt för att smutskasta varandra istället för att samarbeta vilket är synd, påpekade Roslund. Enbart i Moskva finns fem till sex grupper som konkurrerar om intresset på området.

Den tidning som anses vara minst oseriös är Anomaliya. De samarbetar med Vladimir Azjazja, en veteran från SojuzUFOcentr som uppgivits vara otillförlitlig enligt UFOS. Gentry tar upp allt mellan himmel och jord såsom okända varelser, väsen, andar och poltergeistfenomen. Tidningen räknas inte direkt som den allra tillförlitligaste källan.

Aura-z har dock stora satsningar. Eller vad sägs om fem heltidsanställda och en anställd på halvtid. Tidningen ges ut på sex olika språk och drivs av en 28-årig f d schackspelare vid namn Alexander Avsjalumov. Det finns många andra tidningar med tillhörande sällskap att räkna upp, men då krävs ett stort uppbåd med kaffe och vitaminpiller om man skall kunna hålla sig vaken.

Numera säljs UFO-tidningar och böcker helt öppet efter en fullkomlig explosion i allt som heter ockultism och mystik. På TV ökar UFO-inslagen men vem vet hur länge ämnet lyckas hålla kvar alla intresserade. Stefan Roslund kommenterade KGB:s fall som föga intressanta. Det finns några fall som står ut i mängden.

Clas Svahn och föredragshållaren företog i oktober förra året en resa till Moskva mitt under de blodiga upploppen som skakade staden. Där träffade de olika ufologer, bl a Marina Popovitj, en

Det hemlighetsfulla ansiktet på Mars

Av Dariusz Orlowski

Det har skrivits mycket om marsmänniskor i science-fictionlitteraturen. Berättelserna är fantasifulla och bygger inte mycket på fakta. Idag vet vi att det inte existerar någon livsform på Mars och vi vet ungefär hur det ser ut på planeten. Men det finns fortfarande gåtor kvar att lösa och ett av dem är det ansikte som liknar en människa.

1976 skickade USA två sonder till Mars som landade och tog de första proverna. Man hoppades att kunna finna någon form av liv, men man hittade inte ens de minsta mikroorganismer. Man trodde då att planeten var lika öde som jordens måne. Men när en sond fotograferade av Mars från ovan hittades en märklig bild föreställande ett

människohuvud, cirka 1500 meter i diameter. Huvudet verkade också vara format ur ett stort stenblock.

Den amerikanska rymdstyrelsen, NASA, antog att huvudet var ett naturfenomen och arkiverade bilderna av formationen. Av en slump hittades bilderna av NASA:s datachef Vincent di Pietro efter tio år. Han analyserade bilderna med modern bildanalys och fann viktiga fakta som man inte kunde få fram då bilderna först upptäcktes. Man kom fram till att huvudet inte bara var människoliknande. Huvudet hade alla de vitala delar som finns på en människa; näsa med näsborrar, mun, haka och ögon som tycktes gråta. Man har till och med hittat ögonbryn och något som ser ut som tänder.

Många forskare säger idag att det inte kan röra sig om ett naturfenomen, utan ett konstverk eller en symbol tillverkad av en intelligent livsform. 15 kilometer från huvudet har man dessutom funnit något som liknar pyramider. Om vi återgår till ansiktet så kan man fråga sig varför det tillverkades och vem som gjorde det? Man kan idag bara spekulera och kanske var det så att en intelligent civilisation av någon anledning tvingades lämna ett visitkort åt oss för att vi ska veta att vi inte är ensamma i universum.

Forts. från föregående sida.

kvinnor som tagit 101 kvinnliga världsrekord i testflygning. Sedan 1980 har hon intresserat sig på allvar för UFO-fenomen, delvis genom undersökning av olika fall men har dessutom skrivit en bok i ämnet. Roslund ansåg dock att Popovits okritiskt verkade suga i sig lite väl mycket. Hon jobbar inte inom någon organisation utan arbetar självständigt.

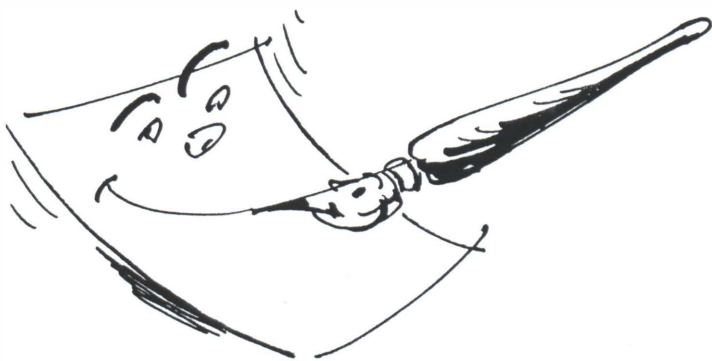
Med sig från Ryssland fick Svahn och Roslund omkring 1.100 brev och rapporter.

Tron styr i ett samhälle i kaos.

Hur kommer det sig då att det har blivit en sådan explosion av nyandliga företeelser dit UFO tyvärr

har sällat sig? Enligt Stefan Roslund är det på grund av ett tufft politiskt och socialt klimat i Ryssland vilket satt sina spår. Det är svårt att leva i detta samhälle i kaos, människor behöver någonting att tro på. Den utomjordiska teorin verkar vara den enda man tar hänsyn till. Tron på räddningen från ovan hägrar även i Ryssland. Militären har visat intresse och gör vissa undersökningar, knappast något i stil med Project Blue Book kan man väl tro?

Vi på Stockholms UFO-Nytt rekommenderar våra nyfikna läsare att ta del av Stefan Roslunds intressanta artiklar i UFO-Aktuellt nr 3, 4 1993 samt nr 1 och 2 1994.

Inkomna rapporter februari - mars.

Den 13:e februari kl. 1.33, i Stenhamra vakna en kvinna upp natten, steg upp och gick in i vardagsrummet. Då såg hon genom fönstret, en ljuspunkt som lyste väldigt starkt. Ljuspunkten närmade sig, och då såg kvinnan, att det var ett cigarrliknande föremål. Det svängde åt vänster. Kvinnan såg en rad med fönster, som lyste med ett svagt blått ljus, och att det var strålkastare fram. Vädret var klart. Kvinnans vardagsrumsfönster vetter mot söder.

Samma datum med kl. 23.20 i Västra Haninge, såg en observatör en ljuspunkt, som var större än en stjärna. Den skiftade i grönt, vitt och rött. Färgerna var så starka som en trafiksignal. Ljuspunkten stod stilla, och hade någonting rött, som snurrade runt omkring den. Ljuspunkten hade ljusa prickar som blinkade. Den befann sig högt upp och var långt borta i riktning mot sydväst. Vädret inte helt klart. Kvinnan och hennes vän tittade på ljuspunkten genom kikare.

I Stockholm den 14 februari kl. 18.30 låg en observatör på sin soffa i vardagsrummet och vilade, han blev bländad av något strålkastaraktigt sken. Han tittade då ut genom fönstret, och såg ljuspunkter, som flög från väster mot öster. Det fanns ljuspunkter, som flög åt andra väderstreck också. Vädret inte helt klart.

I Huddinge den 11 mars kl. 19.31 satt en familj och tittade på TV. Mannen satt med ansiktet mot fönstret, och han fick se något stort rött som brann utanför på himlen. Objektet var oregelbundet runt. De öppnade balkongdörren, och såg att objektet gick norrut och i sidled. Sedan gick det ner över trädtopparna mot Farstahållet, och ändrade samtidigt färg. Det blev vitt, och då syntes också lampor, som lyste vitt. Sedan försvann föremålet.

De ringde Arlanda. Det var inget plan på avvägar. De ringde också Vattenfall. Där hade

man inte haft några störningar på nätet. Familjen har en kraftledning i närheten av sitt hus.

13 mars mellan kl. 18.20-18.25, Skå, Ekerö, när en pojke, som är 10 år gammal, kom från bussen. Han gick då och lekte. Tog snö från marken och kastade snöboll. När han tittade upp bakom några buskar fick han se ett stort trekantigt föremål på himlen. Det var blått i kanterna, och rött däremellan. Det hade piggar på undersidan. Inget ljud hördes. Pojken gick vidare mot hemmet, när föremålet försvann bakom ett moln. Efter ett tag, när pojken kom fram bakom ett litet rött hus, kom föremålet fram igen från molnen. Sedan försvann det snett uppåt.

En observatör ser genom fönstret den 15 mars, kl. 18.00-19.00, Ösmo, fönstret vetter mot SV. Där finns ett blinkande föremål som rör sig något åt höger och vänster. Skenet är gulvitt. Det är lätta moln på himlen och solen har just gått ner. Det försvann blixtnabbt bortom horisonten åt Södertäljehållet. Observationstid cirka en timme.

Den 18 mars kl. 5.30, Stockholm såg en observatör ett klot med svans med hoppande gnistor. Det kom från NV och for mot SO. Klotet var grönskimrande.

Samma datum och samma tid, såg en kvinna i Sundbyberg ett klot med svans i spiral efter. Det fanns molntappar i spiralen. Klotet var grönvitt. Klotet kom från NV och gick mot SO.

I Älvsjö **samma datum** som ovan, tidpunkt 5.35 såg en observatör som låg och tittade ut genom fönstret, ett neonturkosfärgat klot som gick nästan vågrätt på himlen. Klotet hade en svagt sluttande bana. Det gick fort, men inte blixtnabbt. Klotet kom från NV och gick mot SO.

Vill Du läsa mer om inkomna rapporter. Prenumerera gärna på RAPPORT-NYTT. I den kan du läsa om alla inrapporterade fall från hela landet, även äldre inkomna fall.

Prenumeration: 80:-/helår.

Postgironummer 643 73 04 - 6.

Inga-Lill

UFO-gåtan kräver tvärvetenskaplig ansats

Av Agneta Halldén

- Vi vill tvätta bort kufstämpeln på UFO-fenomenet och föra upp frågan på akademisk nivå. Vetenskapens systematiska metoder måste till för att komma gåtan på spåren. Seriösa forskare inom flera olika discipliner borde engagera sig.

Det säger Håkan Blomqvist som är ordförande i Arkivet för UFO-forskning, AFU, i Norrköping.

Några av oss medlemmar i UFO-Stockholm gjorde ett studiebesök hos AFU den 28 maj. Håkan och kollegan Anders Liljegren visade runt.

Växande samlingar

Nya rapporter strömmar in och samlingarna av UFO-material av alla slag växer ständigt. AFU får ofta ta emot donationer av tidskrifter och pressklipp. Från Skandinavisk UFO Information i Köpenhamn kom till exempel förra året hundra kilo tidskrifter.

- En bibliotekarie i Göteborg testamenterade hela sitt privata klipparkiv till AFU, säger Anders och plockar fram en låda full med gulnade klipp ordnade i prydliga pappersfickor. Här finns artiklar och notiser om UFO och allehanda okända fenomen från 40-talet fram till nu.

För ett år sedan flyttade AFU in i den här källarlokalen på Ljuragatan. Tidigare höll de till i en ungefär hälften så stor källare lite längre neråt gatan. Flytten var nödvändig eftersom arkivet höll på att svämma över sina bräddar.

I biblioteket finns cirka två tusen böcker om UFO-fenomen och närbesläktade ämnen. Rapportarkivet omfattar ungefär tio tusen observationer. Här förvaras alla de utredningar som görs av UFO-Sveriges fältundersökare runtom i landet. Kopior av försvarets utredningar finns också. En särskild hylla är avdelad för ubåtsrapporter. Vissa ubåtsobservationer uppvisar drag som påminner om UFO-fenomen.

Rapporterna placeras i en kvalitetsskala mellan ett och fem. Håkan säger att antalet verkligt intressanta fall ligger någonstans mellan femhundra och ettusen.

Förutom rapporter, tidskrifter och pressklipp finns också avdelningar för bilder, illustrationer, ljudkassetter, videoband, UFO-föreningar och privat korrespondens. Kort sagt allt som har med UFO att göra.

AFU drivs med hjälp av frivilliga insatser

Håkan och Anders lägger ner en stor del av sin fritid - och även ekonomiska resurser - för att få AFU att gå runt. De har en medarbetare, Sven-Olof Svensson, som jobbar på heltid utan lön.

Sedan våren 1993 har AFU haft sammanlagt sju ALU-medarbetare, som gjort ett gott jobb med att mata in rapporter på ett dataregister. Just nu är två personer sysselsatta med denna uppgift. AFU samarbetar med arbetsförmedlingen i ALU-projektet. ALU betyder arbetslivsutveckling och handlar om att erbjuda sysselsättning åt arbetslösa. Jobb med meningsfulla uppgifter som annars inte skulle bli utförda, till exempel hos ideella organisationer som AFU.

Håkan och Anders hoppas att till hösten få ytterligare fem ALU-medarbetare. Arbetsuppgifter saknas inte på AFU.

AFU välkomnar sponsorer

Satsningen på ett större arkiv hade inte varit möjlig utan AFU:s sponсорgrupp, som existerat sedan våren 1993. Tjugo givare bidrar med mellan 50 och 400 kronor i månaden.

AFU vill gärna ha fler sponsorer. För dem som på något sätt bidrar till driften av AFU står bibliotek och arkiv öppna för utlåning av böcker och forskning.

Potentiellt forskningscenter

AFU har gott rykte i internationella UFO-kretsar. Näst efter Centre for UFO Studies i Illinois, grundat av J Allen Hynek, lär det vara det största och mest välsorterade UFO-arkivet i världen.

En gång om året trycker Anders upp AFU Newsletter, som handlar om svensk UFO-forskning, och skickar till organisationer, tidskrifter och forskare över hela världen. I gengäld får AFU tidskrifter och böcker.

Anders hoppas mycket på en successiv utbyggnad av databasen. AFU har det material och de resurser som behövs för att med hjälp av datateknologin söka fram nya samband och mönster som kanske inte uppmärksammats tidigare.

Här kan det alltså ligga en skatt och vänta på att bli upptäckt. Kanske är det här på Ljuragatan i Norrköping någon ska finna det hittills okända mönster, som kommer att föra UFO-gåtan närmare sin lösning.

"Ljuset" på Martebomyren

av Inga-Lill Wallin

Första gången jag hörde talas om Martebomyren var när Mikael Sjöberg för några månader sedan nämnde det i förbifarten, att han tänkte ta några semesterdagar och åka till Martebomyren på Gotland. Där skulle det finnas någon form av ljusfenomen.

Nästa gång var den 5:e februari, när jag var med på ett av UFO-Sveriges styrelsemöten. Då hade det inkommit rapporter från Martebomyren och UFO-Sverige hade planer på att göra en undersökning på plats.

Undersökningen planerades att påbörjas hösten -94 eller våren -95. Innan den stora satsningen skulle bli av, var det ett förslag som kom upp att en mindre grupp skulle åka ner i början av mars. De som var intresserade skulle kontakta Mikael Sjöberg, som skulle hålla i "trådarna" till förberedelserna.

Många var intresserade, men tyvärr är de flesta personers ekonomi hårt pressad idag, även min. Jag ville gärna följa med men insåg att jag inte hade råd. Resan sköts upp en månad och jag blev glad. Ringde till Gotlandsfärjan och frågade vad en biljett skulle kosta, 250:- tur och retur, mindre än jag hade räknat med. Snabbt bestämde jag mig för att följa med.

Det slutade med att det var Mikael och jag som åkte iväg den 9 april kl. 12.40 från Nynäshamn, med Gotlandslinjens M/S Graip.

Överfarten var lugn, bara några små, små krusningar på vattenytan. Tur var det för jag har lätt att bli sjösjuk. Fem timmar tog båtfärden.

När vi kom fram till Visby, hämtade Veronica Ljunggren oss, UFO-Gotlands ordförande. Vi blev bjudna på middag. Efter maten gjorde vi en snabbvisit till Vernonicas mammas hus, där vi skulle få bo under vistelsen på Gotland.

Plockade ihop kamerautrustning och anteckningsblock och klädde oss varmt, för det var en ganska kylig kväll. Sedan for vi iväg till Martebomyren. På vägen ut plockade vi upp Jane, som tillsammans med Veronica hade sett "Ljuset" tidigare.

Det var tur att Veronica var med oss, och visste var det var. Till historien hör, att det inte var vid Martebomyren "Ljuset" visade sig, utan vid ett ödetorp som heter Knutstorp. Klockan var strax före åtta på kvällen, när vi åkte vägen ner där

fenomenet brukar synas. Det började bli mörkt, och vid niotiden sa Veronica och Mikael att de såg några ljus blinka till. Inbillning tänkte jag som inte trodde att vi skulle ha sådan tur första kvällen.

Det dröjde bara några minuter innan även jag såg några små glimrande ljus, som eldstänk.

Under tiden hade en bil till kommit till platsen, med två unga män i. Den ena hade sett "Ljuset" tidigare.

Vi väntade ytterligare tio-femton minuter, då fick vi se ett klot, som växte till ett stort sken, tyvärr är det svårt att beskriva med ord, det finns ingenting jag kan jämföra med.

Vi såg också något senare någonting som såg ut som ett "ljusklot" vandra bakom träden. Efter någon timmes tid, då ingenting mer hade hänt, vände vi åter till Visby.

Många legender finns om detta ljus, som har setts enligt några på 1700-talet, andra säger 1800-talet.

En av historierna berättar om fadern som var hemma med sin femåriga son när några knektar kom till torpet, och ville ha mat och dryck. Fadern

Vägens som leder förbi torpet och där ljuset syns vid vägens slut.

skulle ha varit tvungen att skåla med alla knektarna, han blev full och somnade. När han vaknade var både knektarna och pojken borta, och han återfann aldrig sin son. Det sägs att det är fadern som vandrar omkring och letar efter sin son.

Dagen efter åkte vi ut igen. Tyvärr hade bonden, Karl-Erik Karlsson som äger marken, börjat tröttna på alla ungdomar, som förstör torpet, lagt en stor sten mitt på vägen. Vi var tvungna att parkera vid vägens början. När vi steg ur bilen såg vi "Ljuset" flamma upp vid slutet av vägen.

Alla fick bråttom och rusade iväg. Själv stannade jag kvar vid vägens slut tillsammans med två andra personer. Tur var det, att jag var kvar, för Karl-Erik Karlsson kom till platsen. Jag presenterade mig, och han lovade att ta bort stenen till dagen efter. Något senare var det åter ett ljus på vägen, men den gången var det några ungdomar som hade med sig en ficklampa. Ingenting mer hände, strax efter tio vände vi åter till Visby.

Nu har jag gått ombord på Gotlandia, och har fem timmars återresa till Nynäshamn, under tiden har jag tänkt att sammanfatta vad vi gjorde i går kväll.

Vi började med att åka till Karl-Erik, han har sett "Ljuset" en gång, men han har hört många berätta om det, under åren som gått.

När det började skymma åkte vi vidare ner till torpet. Den här gången hade vi två bilar med oss. Veronica, Karl-Erik och jag stannade vid torpet.

Mikael tillsammans med två personer åkte fyrahundrafemtio meter längre bort på vägen. Kameror med ljuskänslig film hade vi utplacerade på två platser.

Det blev mörkare och mörkare men ingenting hände. Tjugo minuter i tio föreslog Karl-Erik att han skulle gå hem och hämta sin bil och köra runt. På så sett skulle vi göra ett experiment, hur vi såg billjusen komma mot oss på vägen längre bort. Strax före tio ser vi ett ljus.

Trots att vi visste att Karl-Erik hade åkt runt kände vi oss osäkra på, om det var "Ljuset" eller strålkastarna vi såg. Vi kunde bara urskilja ett stort ljussken, inte två strålkastarljus som vi

tyckte att det borde bli. "Ljuset" blinkade och slocknade, såg ut som det tonade ned. Strax efter såg vi två röda klot, som försvann bort. Inget ljud hördes. Samtidigt som vi såg "Ljuset" kom det ett annat ljus bakom trädkropparna. Ett flygplan, det var bra för då kunde vi kontrollera med Karl-Erik om det kom samtidigt som han var där. Det fick vi också bekräftat när Karl-Erik kom tillbaks till Veronica och mig.

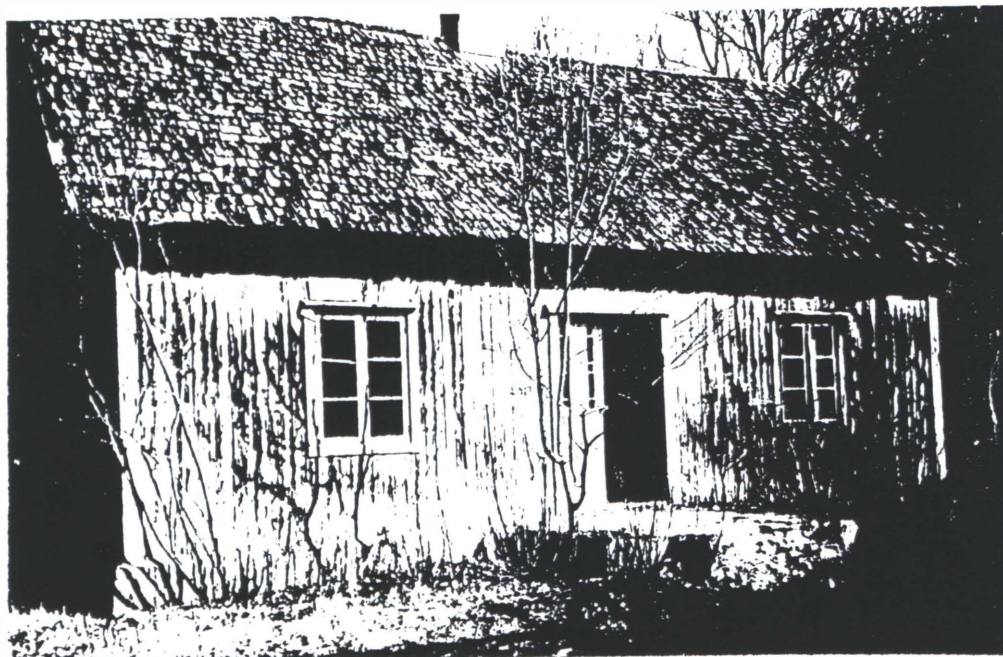
Karl-Erik stod med sin bil cirka en kilometer framför oss, Mikael hade sin bil cirka femhundra meter framför bilen, de såg två ljus, men inte vi som var en kilometer ifrån.

Idag har vi varit till torpet i dagsljus och sett förstörelsen, som några ungdomar har gjort. Ibland kan det vara upp till fyrtio bilar som har kommit till platsen för att se "Ljuset". Att det är mycket folk som kommer dit syns även på marken, där finns burkar, flaskor och en massa pappersskräp utmed vägen. Även vi hade godis och läsk med oss, men vi hade skräpet med oss hem. Det skulle vara bra mycket trevligare om alla tänkte på det.

Som jag skrev, sitter jag nu på färjan hem, och det ser ut att bli en lugn överfart även på hemvägen.

Frågan kvarstår, finns det ett "ljus" eller är det strålkastarljus som spelar oss ett spratt? Ja, det återstår att se.

Veronica tillsammans med medlemmarna i Gotlandsföreningen fortsätter nu med arbetet att

Torpet, som ligger utmed vägen.

intervjua observatörer, åka ut till Martebomyren på kvällarna, samt fortsätta fotografera.

Oz-faktorn - en resa i tid och rum?

av Mikael Sjöberg

I UFO-författaren Jenny Randles bok "Abduction" avhandlas termen "the Oz Factor" som hon beskriver som ett tillstånd av att ha lämnat den fysiska världen och klivit in i en drömvärld med "magiska regler". Oz-faktorn brukar uppträda i samband med ombordtagningar, "sängkammarbesök" och närkontakter. Ett av de tidigaste närkontaktsfallen med Oz-samband inträffade i den lilla byn Le Verger i Frankrike en sommardag 1944.

Den trettonåriga flickan Madeleine Arnoux var ute i skogen för att plocka bär. Hon fick syn på ett konstigt föremål i gräset som liknade en liten bil och bredvid den stod flera små män klädda i bruna overaller. Madeleine kände sig rädd och försökte att springa ifrån platsen, men hon var paralyserad och förlorade helt tidsnärvaron. När hon blev närvarande igen var föremålet borta.

Ett annat typiskt drag för Oz-faktorn är att känna sig iakttagen. Det var precis vad en kvinna i 40-årsåldern märkte när hon som femåring bodde i Tanzania. Hon vaknade av ett starkt vibrerande ljud följt av känslan av att vara iakttagen. Vid fotändan av sängen stod en liten figur med ett typiskt Striebervarelseutseende. När figuren närmade sig kvinnan skrek hon och de andra i huset vaknade. Hennes far rusade in, men kunde inte se någonting konstigt.

Efter händelsen kom kvinnan att lida av migrän, en enligt Randles typisk åkomma efter sådana upplevelser. Frågan är om kvinnan hade en så kallad hypnagog upplevelse, som är ett tillstånd mellan vakenhet och sömn som kan ge upphov till många hallucinationer i den här stilen. Även drömmar kan kännas väldigt verkliga. En typ av drömmar kallas för "clear dreams", klara drömmar, och i dessa påstås man kunna känna att man är klarvaken i sin dröm. Att man kan påverka den i olika riktningar är en annan känd företeelse.

En av de tidigast dokumenterade fallen av "sängkammarbesök" inträffade natten mellan den 18 och 19 juli 1830 klockan 11.30. En fransk flicka, Catherine Labouré, vaknade och såg ett "barn som såg ut att vara cirka fem eller sex år". Besökaren bar vita kläder och utstrålade ljus. I en sorts trance fördes hon till något som liknade ett kapell som också det utstrålade ljus från en källa

som hon inte kunde se. Flickan var inte rädd när hon iakttog varelsen som förklarade att den var Jungfru Maria. Catherine själv förklarade för undersökaren att hon inte riktigt trodde att besökaren var Jungfru Maria. Den gav henne ett budskap, som är typiskt för många närkontaktsfall, att hon skulle vara snäll och lugn. Efter det ledde varelsen flickan tillbaka till hennes sovrum. Catherine upptäckte också att hon hade "förlorat tid". När hon kom tillbaka till sitt rum såg hon att klockan var 14.00.

Oz-faktorn gäckar undersökarna med sin förmåga att få tiden att stå stilla, att många upplever en vakuumliknande tystad och att känslan att vara i en sorts gränsland mellan vår fysiska värld och någonting annat. Det finns en del medicinska symboler som skulle kunna förklara en del människors upplevelser.

Läkarvetenskapen känner i dag till två tillstånd, det narkoleptiska och det epileptiska, som kan orsaka minnesförlust. Narkoleptikerna kan helt ofrivilligt falla i sömn, vakna och undra över varför han/hon har "förlorat tid". De minns inte att de har somnat. Epileptikern har oregelbundna anfall, där den utsatte inte kommer ihåg anfallet efteråt. I så kallade primitiva kulturer utövar man schamanism, dyrkan av naturen, och enligt den australiensiske närkontaktsforskaren Bill Chalker finns det vissa paralleller mellan UFO och olika ritualer.

Urininvånarna i Australien, aboriginerna, har någonting som de kallar för "dream time", drömtid, där bortfall av tid är vanligt förekommande. I samisk schamanism är det vanligt att man använder sig av trummor för att mentalt resa in i andra dimensioner.

I sin bok "The Peat-Fire Flame", skriven 1937, redögör Alpin McGregor för en underlig historia som inträffade en morgon 1912. Två pojkar såg ett underligt föremål, som de beskriver som en ubåt, i Isle of Muck. Två små varelser närmade sig dem, medan en tredje stannade kvar på "båten". Pojkarnas rädsla var underkuvad av något sorts tranceliknande tillstånd, när varelserna närmade sig dem. De frågade pojkarna om deras liv och bjöd dem ombord på "båten". De vägrade och varelserna föreslog då att de skulle titta på före-

målet tills det hade nått en viss punkt, något som Jenny Randles tolkar som en suggestion för att få pojkarna ur trancen. Pojkarnas syster anlände till platsen efter en stund, men såg ingen "båt". Hon upptäckte att deras ögon var uttryckslösa, att de talade osammanhängande och skakade i hela kroppen.

Det finns även fall av Oz-faktorkaraktär i Skandinavien. En kvinna, som vid upplevelse-tillfället var sju år, var ute och fiskade vid en älv i Norge. Hon fick på andra sidan älven syn på ett grått ovalt föremål som försvann in i skogen. Flickan vinkade och skrattade åt föremålet. Efter en stund kom det ovala föremålet glidande över älven och stannade till bredvid henne. Flickan hade ingen aning om vad det kunde vara för någonting, men drog slutsatsen att det var människor. Varelserna var jämnhöga med flickan, hade små mörka ögon, en liten hopsnörpt mun och knappt någon näsa. Trots detta blev inte flickan rädd. De sa att de skulle titta på henne och ta några prover. Varelserna tittade på hennes tänder, tog av henne stövlarna och tittade på hennes fötter och tog några prover. När undersökningen var klar frågade de om hon ville följa med dem och se hur de hade det. Flickan hade sinnesnärvaro nog att tacka nej, varpå varelserna lovade att komma igen. De gick in i sin farkost och flög iväg snett uppåt. Under upplevelsen talade de inte till henne med munrörelser. När flickan vände sig mot älven igen såg hon att den rann åt fel håll. På något sätt hade hon blivit förd till andra sidan av älven och tappat orienteringen.

En annan upplevelse inträffade i slutet av augusti 1980 vid 22.10-tiden. Två kvinnor med sina barn körde på en raksträcka på E20. Kvinnan som körde såg ett föremål som var svart på ovansidan och rött på undersidan. Föremålet flög sakta parallellt med E20 cirka 50-100 meter från vägen. Kvinnorna upplevde att tiden tycktes stå stilla. Allting hade tystnat. En annan märklig detalj i det här fallet var att även en annan bilist var ute på vägen samtidigt med dem. När bilisten hade akt iväg kom det inte en enda bil under observationstillfället. Enligt Randles är det fenomenet ganska vanligt. Fast observationerna sker i tätbebyggda områden och på stora vägar dyker det oftast inte upp något annat fordon under tiden man kan se föremålet.

Vad ska man tro om de mystiska upplevelserna? Hur påverkar de här "krafterna" oss? Det verkar vara en slags psykisk påverkan på observatören. Är det en slump att man träffar på dessa i samband med ombordtagningar? Kan det

UFO över Enskede?

Av Andreas Ohlsson

Den 25 april i år inträffade en intressant observation i Tallkrogen i Enskede. Jag tog hand om rapporten samma dag den inträffade och den lät så pass anmärkningsvärd att jag åkte ut till den äldre damen som rapporterat fenomenet.

Elsy Bjälkensäter brukar ofta gå upp på nätterna eftersom hon har problem med lungorna och det framkallar sömnproblem. Klockan var 03.30 på morgonen då hon skulle gå in i köket för att hämta sin käpp. Just som Elsy tog steget in i rummet fick hon se ett mycket kraftigt ljus som flödade in genom fönstret. Snabbt gick hon mot fönstret och tittade rakt in i ljuskäglan i ett par sekunder, varefter den släcktes. Sedan kunde hon se konturerna av vad det var för något som orsakat ljuset.

Elsy Bjälkensäter ritade en teckning av fenomenet som föreföll likna en tallrik. Genom att öppna badrumsfönstret och sticka ut huvudet kunde hon följa det ljudlösa föremålets sakta flykt. Observationen varade i uppskattningsvis några minuter. Jag har ringt runt till diverse helikopterstationer och ambulansflyg utan att få fram att något sådant flög vid den tidpunkten. Bromma flygplats var för tillfället stängt.

Var det ett UFO som flög över Enskede den här natten?

Nyutkommen

UFO aktuellt

nr 2 1994

Rubriker:

Genombrott i Hessdalen

Internationella forskare tar fenomen på allvar

UFO landade på kärr

UFO gjorde avtryck i snön 5 februari 1994

Luftskepp i fantasi och verklighet

vara observatören själv som "självhypnotiserar" sig på något sätt? Frågorna är många kring detta gäckande fenomen. Än återstår det säkerligen år av ytterligare faktainsamling för att få en bra överblick över hur vanligt det är att observatörerna upplever sådana här saker.

När UFO:n blir pappersballonger

Av Andreas Ohlsson

Det är natt över Stockholm. Klockan är 1.30 den 28 maj då en ung kvinna med sitt manliga sällskap vandrar på Skeppsbron i Centrala Stockholm och får syn på först ett antal fullmåneformade objekt som flyger över sommarnattens himmel, följt av ytterligare uppskattningsvis nio. Vad var nu detta? Ett tiotal UFO:n över självaste huvudstaden? Kvinnan tog kontakt med UFO-Sverige och fallet kom till min kännedom. En mycket intressant och framförallt en ovanlig rapport. Det är väldigt sällsynt att det förekommer rapporter med så pass många objekt. Man får faktiskt leta en stund efter fall med fler än två objekt. När jag tog kontakt med kvinnan den 1 juni berättade hon lugnt och sansat om sin observation. Föremålen beskrevs som gråvita till färgen. De kom på rad från söder och gick norrut, alldeles ljudlöst, en verkade svänga av mot Nacka. De färdades inte speciellt fort, farten var något snabbare än luftballonger. Det manliga sällskapet var enligt kvinnan något alkoholpåverkad varför jag inte kunde höra hans version av observationen. Det fanns dock fler vittnen till händelsen. När de vandrat en bit mötte de ett annat par som var lika förundrade över objekten. Men hon tog inte deras namn eller adress så någon kontakt med dem är inte möjlig så här efteråt.

Hur går man då vidare med en undersökning av ett sådant fall? Flygplan? Nej, knappast, i så fall skulle det vara frågan om någon nattövning från militärens sida och de skulle knappast flyga i formation med jaktplan över Stockholm på natten, dessutom inte så pass sakta och ljudlöst som det här var frågan om. Mystiken tycktes endast tätna just nu. Jag kunde bara komma till slutsatsen att en hel rad med UFO:n hade flugit över Stockholm natten den 28 maj 1994. Den kvinnliga observatören verkade dessutom mycket pålitlig.

Mystiken klarnar

Rapportören av fallet kontaktade mig slutligen den 9 juni, efter ett inslag på Aktuellt där man visat hur en kvinnlig konstnär vid namn Maja Spasova skickat upp ett tiotal pappersballonger med ljuslyktor under. Värmen från ljusen fick dem att lyfta över huvudstaden. Det var naturligtvis detta

vår observatör bevitnat och nu ville tala om för mig. Hon var mycket bestämd att det verkligen var ljuslyktor hon iakttagit.

För att vara riktigt säker ringde jag upp Aktuellt och frågade när reportaget gjordes. Den som hade gjort inslaget visste inte själv exakt när det filmades men han ansåg det inte osannolikt att det kunde vara en vecka innan det sändes, vilket skulle stämma väl med rapportens datum.

Frågetecknen började klarna. Det var fler och fler pilar som pekade i samma riktning. Journalisten på Aktuellt nämnde att ballongerna skickades upp mot Gamla Stan och Riddarholmen där observatörerna vandrat. Konstnären hade påpekat för journalisten att hon skickat upp "konstverken" fler kvällar, vilket kan tyda på att det inte behöver vara samma kväll reportaget gjordes som vår observatör siktat föremålen. Nu återstod bara att få kontakt med konstnären Maja Spasova som låg bakom spektaklet. Konstnärinnan har tyvärr inte varit anträffbar så rapportundersökningen kan inte fullföljas tillsvidare. Men jag kan inte tänka mig en mer sannolik förklaring än att det var "konstverken" som setts i tron att de var UFO:s. I det kan åtminstone observatören instämma. Anledningen till att ett av objekten tycktes svänga av kan bero på att papperslyktan kanske gick sönder och stack iväg åt sitt eget håll eller att en vindpust tog tag i den.

Konst ska vara märkligt

I bland blir det mest osannolika helt plötsligt sannolikt. Vem hade kunnat gissa sig till en sådan förklaring. Hade iakttagaren av fenomenen inte sett på Aktuellt den här kvällen hade antagligen aldrig rapporten kommit till sin lösning. Betänk att det säkerligen finns andra rapporter vilka aldrig kommit till sin lösning men som skulle ha kunnat få lika otroliga förklaringar. Det var meningen att spektaklet skulle vara vackert men det väcktes istället mest förundran av stockholmarna. Det här var historien om flygande tefat som inte förblev UFO:n utan resultatet av en konstnärs upptåg. Konst är i vissa fall kanske märkligare än UFO-fenomenet?

Uppsala Nya Tidning
18/4-94

UFO-expert på Foa:

Vi kan inte allt om vårt universum

Ett ljusgrått, platt, föremål som rör sig i en fyrkant på himmelen upptäckts av en kvinna på Blidö. En bil stannar oförklarligt på en väg utanför Enköping efter det att föraren sett ett ovalt ljusken ovanför marken och märkliga cirklar i säden på åkern utanför Sala. Det är några av de nyligen inrapporterade UFO-fenomenen i trakten.

Varje dag får föreningen UFO-Sverige, som har sin rapporteringscentral i Uppsala, ett 20-tal samtal som rör frågor och observationer av vad man tror vara UFO-fenomen, dvs fenomen eller föremål som observerats i luften och som inte kan förklaras på konventionellt sätt.

– Hittills i år har vi fått in 168 fall. De rapporter vi bedömer som intressanta följs upp av våra fältassistenter som åker ut och gör intervjuer med de speciella frågeformulär som vi utarbetat. Omkring 90 procent av observationerna har naturliga förklaringar men tio procent kan vi inte förklara och de är då vad vi kallar för UFO, säger Clas Svahn, DN-journalist och ordförande i UFO-Sverige, när föreningen håller sin årliga riksstämma i Uppsala.

Viktigt samarbete

En viktig del i undersökningsarbetet är samarbetet med tex

Försvarets forskningsanstalt (Foa) och SMHI.

– Vi står oss helt slätt om vi inte har kontakt med forskare inom bl a astronomi, psykologi och fysik när vi försöker förklara fenomenen. Dessutom får vi hjälp från SMHI med väderrapporter och vi arbetar också tillsammans med Foa i ett projekt för att förklara det sk cirkelfenomenet i Sverige, berättar Clas Svahn.

Cirkelfenomenet har bl a visat sig på en åker i Sala. I cirklarna som var tolv och sex meter i diameter låg säden platt. Enligt Clas Svahn är Salacirklarna de mest intressanta i Sverige.

Liknande fenomen har påträffats i England men flera har visat sig vara skapade av människo-hand. Flera fotografier av flygande föremål har också efter kontroll upptäckts vara konstruktioner.

En observation som enligt Clas Svahn är ett bra exempel på ett UFO är den från Blidö i Norrtälje skärgård förra sommaren.

Två vinklar

Då såg en kvinna ett ljusgrått, platt föremål i luften som rörde sig i två vinklar i en fyrkantsformation. Föremålet stannade ibland upp och ökade sedan farten igen. Detta pågick i ett par minuter och sedan försvann föremålet bort över Yxlan.

Clas Svahns bedömning delas av Arne Gjärdman som är ansvarig för UFO-verksamheten på Foa. Liksom UFO-Sverige är Arne Gjärdman dock mån om att skilja mellan UFO och flygande tefat.

– För mig är ett UFO ett objekt som är oidentifierat men flygande tefat är definitionsmässigt något helt annat. Då handlar det om utomjordisk verksamhet.

– Jag har inte ett enda bevis för att det skulle finnas någon utomjordisk civilisation som visar sig i form av tex flygande tefat, säger Arne Gjärdman som sedan 1990 arbetat med UFO-verksamheten på Foa.

Naturen onormal

Försvarets forskningsanstalts UFO-avdelning är en lågprioriterad verksamhet utan budget och hittills har Arne Gjärdman endast vidarebefordrat en UFO-rapport med möjligt militärt intresse till försvarsstaben.

– Vissa UFO-rapporter har också underrättelsekaraktär och dessa hemligstämplas inom försvaret, förklarar Arne Gjärdman och ger exempel från USA.

– När man utvecklar rymdteknik och vapensystem kan olyckor inträffa. Men då är sekretessen hög och myndigheterna lägger locket på, förklarar Arne Gjärdman.

Enligt Arne Gjärdman förblir en till två procent av alla UFO-fall oförklarade och han stänger inga dörrar när han säger att vi bör ha ett öppet sinne inför fenomenet.

– Naturen kan ibland bli onormal och vi ska inte tro att vi ännu kan allt om vårt universum.

KRISTINA ROSEN

”Vi såg ett starkt och tydligt ljus över myren”

Gotlands tidning

13/4-94

UFO-folk som studerar ljuset på Martebo myr. Med myren i bakgrunden ses från vänster Veronika Ljunggren från UFO-Gotland och Inga-Lill Wallin och Mikael Sjöberg från UFO-Sverige.

Pressklipp Presklipp Pressklipp Pressklipp Pressklipp

-Jodå, vi såg ljuset, första kvällen klart och tydligt och under lång tid!

Det mystiska ljuset över Martebo myr fortsätter att förbrylla. I tre dygn har representanter för UFO-Sverige besökt Gotland för att studera fenomenet.

- Men ännu är det för tidigt att förklara varifrån ljuset kommer, säger Mikael Sjöberg.

Ljuset i Martebo har både skrämt och förbryllat folk under årtionden. För drygt två år sedan, i 1991 års juli-nummer, berättade GT närmare om ljusfenomenet och kom till slutsatsen att det sannolikt rörde sig om billysen som syntes på långa avstånd. UFO-Sverige, en seriöst arbetande organisation, studerade Martebo-ljuset också för ett tiotal år sedan och kom fram till att det troligen rörde sig om billysen.

- Men vi har sen dess fått många nya tips och bland annat en videofilm. Därför ville vi göra nya undersökningar, förklarar Mikael Sjöberg, UFO-forskare från Uppsala som ingår i UFO-Sveriges styrelse.

Tillsammans med Inga-Lill Wallin från Stockholm, tidigare ledamot i UFO-styrelsen, kom han i lördags till Gotland för att tillsammans med representanter för den lokala UFO-klubben titta närmare på ljuset i Martebo. Och redan lördagskvällen besök gav napp.

Starkt ljus

-Strax efter klockan 21 såg vi ett starkt och tydligt ljus över myren. Jag hann ta åtta bilder innan det dämpades ner och lyste svagt en lång stund innan det slocknade helt. Senare kom ljuset tillbaka, berättar Mikael Sjöberg.

UFO-folk studerar det mystiska fenomenet i Martebo

Också under söndags- och måndagskvällarna såg de ljuset fast svagare och under kortare stunder.

- Jo, en del av de ljus vi sett kommer säkert från bilar som kör på andra sidan myren. Men alla ljus kan inte förklaras med billysen, säger han och har ingen annan förklaring att ge. Bland annat såg han vid ett tillfälle ljuset vandra bakom en skogsskädd vid sidan av vägen för att sedan komma fram på andra sidan.

- Flera tidigare vittnen har berättat hur de sett ljuset eller "kulan" från sidan, påpekar Veronica Ljunggren som är ordförande i UFO Gotland och nu deltog i undersökningarna.

Var kritisk

-Det kan finnas många förklaringar till ljusen, och man måste var mycket kritisk och observant och hela tiden följa med vad som händer runt om, påpekar Mikael Sjöberg och anser att det behövs ett ännu större pådrag för att lösa gåtan.

- Vi behöver till exempel flera grupper med bilar som håller koll på de vägar som finns runt myren, säger Inga-Lill Wallin.

UFO-gruppen har de här dagarna också tagit bilder på ficklampsluse och egna billysen, och de har fotograferat flygplan som passerat, allt för att jämföra ljusen med varandra. De har gjort uppmätningar och fält-

studier och talat med folk i trakten. I går eftermiddag mötte de också folk-livsforskaren Ulf Palmenfelt för att få diskutera kring de sägner som går kring ljuset.

- Enligt vad vi hört skall ljuset vara nämnt i kyrkböckerna redan på 1700-talet, men det har vi ännu inte själva kunnat kontrollera, berättar Veronica Ljunggren.

Vandalisering

UFO-gänget reste hem i går kväll

men räknar med att komma tillbaka med en större styrka i höst. Kanske tillsammans med UFO-Sveriges ordförande Clas Svahn.

- Och under tiden är vi tacksamma för alla tips vi kan få, ring mig på 24 93 40, säger Veronica Ljunggren i UFO-Gotland, den lokala UFO-klubben som bildades för några år sedan och har drygt 20 medlemmar.

Det under senare år ökande intresset för ljuset i Martebo har också fått en del negativa konsek-

venser. Besökarna vid myren skräpar ner med glas och ölburkar och senast i söndags kväll vandaliserade några ungdomar ochuset Knutsstorp intill myren. Glasrutor krossades och man lände eld inne på golvet. Om det blir mer av den här sorten riskeras vägen mot myren att stängas av för obehörig trafik.

TEXT OCH FOTO:
OLA SOLLERMAN

Pressklipp

Pressklipp Pressklipp Pressklipp Pressklipp Vi tar ufon på allvar

■ Tefatsreligion är inte en "öfverlighet" som Leif Martensson på insändarsidan tycks tro. Det existerar tyvärr i dag många så kallade kontaktpersoner som vill göra religion av ufo-fenomenet.

Vad sägs om Sten Lindgren, Rauin-Leena Luukanen, Anders B Johansson och Channie

Centara. Du kanske inte känner till att alla dessa till synes "seriösa" personer har en stark tro utan undersökningsambition. Fle- ra av dessa har författat böcker, håller föredrag och figurerar ganska ofta i massmedierna.

Jag anser att alla får tro vad de vill om ufo-fenomenet, men tyvärr blir Riksorganisationen Ufo-Sverige inte alltid tagen på allvar av personer som sammanblandar oss med dessa troende människor.

Vi vill bedriva en undersökande vetenskapsinriktad forskning, och knyta kontakter med forskare på olika nivåer. Då måste vi påpeka faran med tefatsreligion.

Det är ett faktum att cirka 95 procent av alla iakttagelser kan ges en naturlig förklaring, men det återstår ändå ett par procent som är svårförklarade och gåtfulla. Det är dessa fall som är guld-kornen i alla grus.

Mikael Sjöberg

Expressen

13/5-94

Nya Ludvika Tidn. 94-02-98

Rymden anropade Grängesberg

GRÄNGESBERG.

Mitt under föreläsning ringde det på telefonen. Det var utomjordingarna som ville prata med föreläsaren, "Channie" Centara från Vallentuna.

De drygt 45 personerna som på lördagen kommit till Grängesbergs Folkets hus och föreningen Kosmos mötte om UFO, visste nog inte vad de skulle tro.

Ännu UFO och utomjordiska kontakter har en dragningskraft på många, och B-salen var nästan fullsatt.

Det är svårt att urskilja vilka som sitter på stolarna eftersom lamporna i lokalen är släckta och rullgardinerna neddragna.

"Channie" Centara har tänt två ljus på bordet framför sig och i det sparsamma ljuset börjar hon berätta en märklig historia.

– Jag var fem år gammal när jag för första gången träffade utomjordingar. Det var en äldre kanar som tog mig med till en landning. Ur rymdfarkosten klev en man och en kvinna. Kvinnan kom fram till mig. Hon var vacker och snäll. Hon frågade om hon fick kramna mig. Kvinnan blev sedan min lärare tills jag var 14 år.

Det är tyst i salen. Koncentrationen på det "Channie" berättar kan nästan kännas i luften. Vad ska man tro? Ljuger hon eller kan det verkligen vara sant.

– Folk i allmänhet tror inte på det här, men eftersom ni är här kanske ni är öppna för att det är verkligt. Ni får tro vad ni vill. För mig är det en verklighet. Det är inget märkvärdigt. Jag har bara kompisar som kommer längre bort än vad man är van vid, säger "Channie".

Det ringer

Den andra utomjordiska läraren som "Channie" fick var en man som undervisade henne i fyra år.

Hon berättar även att de senaste 16 åren har hon jobbat för och med utomjordingarna.

Rätt som det är ringer det på hennes mobiltelefon.

– Det kanske är utomjordingarna, säger "Channie" lugnt. Åhörarna skrattar.

Kunskap. "Channie" berättar på UFO föreläsningen att utomjordingarna lärt henne speciella saker som teknik, healing, hur färger och selenar påverkar oss, utomjordingarnas kultur och hur de lever.

FOTO: GUNNE RAMBERG

"Channie" besvarar skattet med att de faktiskt brukar ta kontakt med henne via telefonen. Hon svarar och säger att hon har en föreläsning men att hon hör av sig.

– Det var en utomjording, säger hon och fortsätter sin berättelse. Några av åhörarna skruvar på sig och tittar på varandra.

Under sin utbildning har "Channie" fått lära sig utomjordingarnas teknik som är betydligt mer avancerad än den vi har här på jorden. Som exempel berättar hon att man kan bygga ett energiverk för cirka 680000 kronor. Detta verk kan försörja halva Sverige med

energi i 40 år. Tekniken bygger på kristaller och materials form. Hon talar om den "perfekta formen".

Utomjordingarna

Det finns en plan som utomjordingarna gjort för att skapa en kontakt, kommunikation, med jorden. Det var meningen att den skulle träda i kraft i morgon (1/3 1994) men den är försenad. Utomjordingarna vill nämligen lära oss sin teknologi och hjälpa människorna med problem som till exempel miljöförstöringen.

"Channie" har i sitt arbete för utomjordingarna sökt upp vissa människor som blivit utvalda av utomjordingarna. Sedan har hon skapat kontakter mellan dem.

– Det finns en mängd folk som har kontakter men de håller det hemligt. Varför är man så försiktig. Jo, många människor skulle bli skräckslagna om de fick veta att utomjordingar är verkliga. Från den första maj förra året till sista februari i år har energin från rymden som träffar människorna varit speciell. Man kan säga att människan förfinats, förklarar "Channie".

Detta är ett led i planen och inom en snar framtid kommer det att ske förändringar och folk på of-fentliga positioner som till exempel kändisar och statsmän kommer att berätta om sina kontakter med utomjordingarna.

– Vi kommer gå in i en kaotisk tid eftersom många har intresse av att bevaka det gamla systemet. Kommer det billiga energi så är det ett problem för de som säljer olja. Men det monetära samhället, penningssamhället, kommer att avvecklas. Vi kommer att omvärdera allt, konstaterar "Channie".

ANITA CARLSSON
0240-88205

Nya Ludvika Tidn.
94-03-03

Märkligt föredrag

Det är svårt att fatta hur vissa människor tycks tjäna sitt levnad på att underskatta andra människor. Ett något märkligare sätt att fantasera än det som förekom på Folkets Hus i Grängesberg i lördags får man leta efter. Det gäller mötet om UFO och utomjordingar.

Den profet som kallats in för att förmedla sina upplevelser, och som också fick ett telefonsamtal från en utomjording under mötet, tjänar pengar på fantasier.

Att påstå sig ha varit på andra planeter och träffat andra varelser flera gånger, och inte ha med sig ett enda bevis därpå, är ingenting annat än ren lögn.

Jag kan förstå att människor tycker att det vore bra om andra varelser skulle hjälpa oss jordbor med att lösa krigsproblem och miljöbekymmer. Men på det sätt som föreläsaren framställde det hela i lördags är det ingenting annat än moderna tiders spökhistorier.

Skaffa fram bevis på det som sägs och res sedan land och rike runt och visa dessa bevis, och tjäna gärna pengar på detta. Men sluta att lura av folk pengar genom att sitta och fantasera.

– Arg Grängesbergare.

Återgivning av originalartiklar ur informationsbladet får ske endast om källan anges:
Stockholms UFO-förenings informationsblad